

ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΛΑΜΠΡΟΥ Κ. ΣΚΟΝΤΖΟΥ Θεολόγου - Καθηγητού

Το Πανάγιο Πνεύμα είναι το κυριαρχούν Θείο Πρόσωπο στην μετά την Πεντηκοστή ιστορική πορεία της Εκκλησίας μας. Αυτό κατεργάζεται τη σωτηρία του κόσμου και τον οδηγεί, σύμφωνα με το θείο σχέδιο, στην εσχατολογική του προοπτική. Μέσα από τη διδασκαλία της Εκκλησίας μας ο Παράκλητος, **«το Πνεύμα της αληθείας, ο παρά του Πατρός εκπορεύεται»** (Ιωάν.15,26), οδηγεί την οικουμένη **«εις πάσαν την αλήθειαν»** (Ιωάν.16,13), η οποία λόγω της μακραίωνης δουλείας του διαβόλου βρισκόταν σε σκοτάδι πλάνης. Και όχι μόνο αυτό. Το Πανάγιο Πνεύμα, σύμφωνα με τον απόστολο Παύλο οδηγεί τους πιστούς στην πνευματική τους καλλιέργεια και πρόοδο, μοιράζοντας χαρίσματα αρετών, τα οποία είναι τα ορατά αποτελέσματα της μεταμόρφωσής τους. Ο μέγας απόστολος τα χαρακτηρίζει ως καρπό του Πνεύματος και τα ορίζει ως **«αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, πραότης, εγκράτεια»** (Γαλ.5,22). Αυτούς τους υπέρτατους καρπούς του Πνεύματος η Αγία μας Ορθόδοξη Καθολική Εκκλησία τους προβάλλει και τους καλλιεργεί δημιουργώντας την ορθόδοξη πνευματικότητα, η οποία αποτελεί την πεμπτουσία της αυθεντικής χριστιανικής ζωής. Βιώνοντας οι πιστοί την ορθόδοξη πνευματικότητα ζουν κατά τους αγίους Πατέρες, την κατά φύσιν ζωή και προγεύονται των αιωνίων αγαθών.

Όμως στον αντίποδα της ορθόδοξης πνευματικότητας υπάρχει ο πνευματισμός, ως τέλεια διαστροφή της κατά Θεόν πνευματικότητας και ο οποίος είναι έργο του σατανά. Σκοπό έχει να καταστρέψει την κατά Θεόν πνευματικότητα, να αφαιρέσει από τον άνθρωπο τους σωτήριους καρπούς του Πνεύματος, να τον αποσπάσει από την οδό της σωτηρίας και της θεώσεως και να τον οδηγήσει στη δυστυχία και την απώλεια.

Είναι γεγονός ότι ο άνθρωπος με την πτώση του έχασε όλα τα αρχέγονα χαρίσματα και τις ευλογίες του Θεού, που θα του έδιναν τη δυνατότητα της κατά χάριν θεώσεώς του. Η σταδιακή απομάκρυνσή του από το Θεό τον οδήγησε στην επήρεια σατανά, του οποίου έγινε εκτελεστικό όργανο των άνομων έργων του. Ο άνθρωπος πραγματοποίησε δυστυχώς την αρχέγονη επιθυμία του Εωσφόρου να γίνει θεός, γινόμενος λάτρης του. Στα πρόσωπα των ψεύτικων

παγανιστικών «θεών» λατρευόταν ο Σατανάς (Ψαλμ.95,5), με αποτέλεσμα ο άνθρωπος να λαμβάνει, αντί των ευλογιών του Θεού, την αρνητική σατανική ενέργεια, η οποία είναι ολέθρια για τα ανθρώπινα πρόσωπα και τις κοινωνίες. Ολόκληρο το λατρευτικό σύστημα του αρχαίου και του νέου παγανισμού δεν είναι τίποτε άλλο από διάχυση της σατανικής ενέργειας στους λατρευτές, κατ' ουσίαν, του Σατανά. Αυτή η ενέργεια ονομάστηκε πνευματισμός, δηλαδή ενέργεια των πονηρών πνευμάτων.

Τόσο στην Παλαιά Διαθήκη, όσο και στην Καινή Διαθήκη αναφέρονται πνευματιστικά φαινόμενα, τα οποία ο λόγος του Θεού τα στηλιτεύει με σφοδρότητα, ως έργα του διαβόλου. Δυστυχώς ο πνευματισμός ποτέ δεν έπαψε να είναι παρών στην ανθρώπινη ιστορία. Άνθρωποι απομακρυσμένοι από τη χάρη του Θεού και τη σκέπη της Εκκλησίας είναι αποδέκτες της σατανικής ενέργειας και ασκούσαν και ασκούν τον πνευματισμό, ως διαρκή λατρεία του Εωσφόρου.

Ιδιαίτερα στις μέρες μας μέσα στο νοσηρό πνευματικό κλίμα της διαβόητης **«Νέας Εποχής του Υδροχόου»** η άσκηση πνευματιστικών πρακτικών έχει πάρει ασύλληπτες διαστάσεις και έχει γίνει η κύρια έκφραση του σύγχρονου αποκρυφιστικού κυκεώνα. Άνθρωποι διεστραμμένοι στο νου και την καρδιά, έγιναν με τη θέλησή τους όργανα του σατανά, πραγματοποιώντας τη θέληση εκείνου. Μάγοι, μέντιουμ, αστρολόγοι, μελλοντολόγοι, θαυματοποιοί, θεραπευτές, κλπ, κάνουν σημεία και τέρατα στο όνομα του χειρίστου εχθρού του ανθρώπου, του

διαβόλου. Κανένας δε μπορεί να γνωρίζει το ακριβές μέγα πλήθος τους, καθώς και την πληθώρα των «πελατών» τους. Εκείνο που γνωρίζουμε είναι ότι κάποιοι φροντίζουν να τους προβάλουν και να τους κάνουν γνωστούς. Δεν υπάρχει μέσον μαζικής ενημέρωσης που να μην τους προβάλλει και να τους διαφημίζει. Οι αστρολόγοι και οι πνευματιστές έγιναν μόνιμοι «σταρ» των τηλεοπτικών καναλιών. Διεθνής διαβόητος πνευματιστής συνεπαίρνει τα πλήθη των τηλεθεατών με τα σημεία και τέρατα που ποιεί στις πάμπολλες τηλεοπτικές εκπομπές, πείθοντάς τους ότι οι απόκρυφες δυνάμεις έχουν καταλυτική επίδραση, ακόμη και τον πρώτο λόγο στη ζωή μας!

Πνευματιστικά συνέδρια διοργανώνονται τακτικά σε πολλές πόλεις, όπου προβάλλεται ο πνευματισμός ως δήθεν επιστήμη! Ψευτοδιανοούμενοι, οι οποίοι έχουν ως φλάμπουρο το μίσος κατά

του Χριστού και της Εκκλησίας Του, πασχίζουν να «αποδείξουν» ότι τα πνευματιστικά φαινόμενα είναι «φυσικά» φαινόμενα! Μάταια όμως διότι έρχονται οι ίδιοι οι πνευματιστές για να βεβαιώσουν ότι τα πνευματιστικά φαινόμενα είναι μεταφυσικές διεργασίες πνευμάτων! Εμείς επιβεβαιώνουμε και συμπληρώνουμε ότι είναι όντως διεργασίες πνευμάτων, των ακαθάρτων δαιμονικών πνευμάτων!

Είναι πολλοί εκείνοι που πέφτουν θύματα σύγχυσης, όσον αφορά τον πνευματισμό. Φροντίζουν οι ειδικοί να καλλιεργούν αυτή τη σύγχυση με το να συσχετίζουν τον πνευματισμό με την ορθόδοξη πνευματικότητα. Χρησιμοποιούν μάλιστα συχνά ορολογία αγιογραφική και πατερική. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που στα σκοτεινά «εργαστήρια» των μάγων, των μέντιουμ και των μάντεων υπάρχουν αναρτημένες ιερές εικόνες. Όλα αυτά είναι σατανικά τεχνάσματα για να μπερδεύονται οι αδαείς. Είναι άλλωστε βασική επιδίωξη της «Νέας Εποχής» ο συγκρητισμός και η νόθευση της αλήθειας με το ψεύδος και την απάτη. Ειδικά για την ύπαρξη αγίων εικόνων στα «εργαστήρια» των μάγων, αυτές έχουν δυστυχώς και τελετουργικό χαρακτήρα, ήτοι: βεβηλώνονται από τους μάγους κατά την επίκληση των πονηρών πνευμάτων!

Ουδεμία σχέση υπάρχει μεταξύ ορθόδοξου πνευματικότητας και πνευματισμού, διότι όπως προαναφέραμε, ο πνευματισμός είναι η πλήρης αντιστροφή της ορθόδοξου πνευματικότητας. Η εμπειρία της βιώσεως του ορθόδοξου πνευματικού ιδεώδους είναι μια υγιής ψυχοσωματική κατάσταση, η οποία προσφέρει στον πιστό ηρεμία, αταραξία, χαρά, ασφάλεια, αγάπη, πνευματική πληρότητα και προ πάντων τέλεια νοητική και πνευματική διαύγεια. Ο ορθόδοξος πιστός δεν πέφτει σε καμιά είδους παθολογική έκσταση, που να έχει απολέσει τις αισθήσεις του, πολλώ δε μάλλον να σπαράσσεται, να κραυγάζει, να αφρίζει, να βρίζει και να απειλεί. Οι άκτιστες δωρεές του Αγίου Πνεύματος είναι εμφανείς στο πρόσωπο του ορθόδοξου πιστού, το οποίο αντικατοπτρίζει τη θεία χάρη στα άλλα ανθρώπινα πρόσωπα. Το σπουδαιότερο απ' όλα η ορθόδοξη πνευματικότητα βρίσκεται πέρα από οποιαδήποτε σκοπιμότητα. Είναι αυθόρμητη οντολογική αναζήτηση του Θεού από μέρος του ανθρώπου. Είναι αναγκαιότητα, τρόπος ζωής, ανάκτηση και βίωση, κατά τους αγίους Πατέρες, της αυθεντικής μας φύσεως.

Αντίθετα στον πνευματισμό, τα πάντα κινούνται σε ρυθμό ευτελών σκοπιμοτήτων, τόσο από μέρους των υπηρετών του πνευματισμού (αποκόμιση κέρδους, σύναψη συμφωνίας υπηρεσίας του σατανά με ανταλλάγματα κλπ), όσο και αυτών που καταφεύγουν στους πνευματιστές (λύση επαγγελματικών και ερωτικών προβλημάτων, πρόκληση βλάβης σε άλλους ανθρώπους, απόκτηση δύναμης, πλούτου, αξιωμάτων, ηδονής κλπ). Οι πνευματιστικές τελετές συνοδεύονται πάντοτε από φαινόμενα ταραχής, φόβου και φρίκης, τα οποία μαρτυρούν την παρουσία της δαιμονικής ενέργειας. Οι πνευματιστές πέφτουν σε παθολογικές εκστάσεις,

αποβάλλοντας κατά την ώρα της τελετής την προσωπικότητά τους, ώστε έτσι να καθίστανται άβουλα όντα, δανείζοντας το σώμα τους για να εκφράζονται μέσω αυτών τα πονηρά πνεύματα. Επίσης πρέπει να υπογραμμίσουμε το γεγονός ότι σε αυτές τις τελετές φροντίζει ο πονηρός να κάνει απτή την παρουσία του, για να επιβληθεί στα ανθρώπινα πρόσωπα που έχουν την ατυχία να μπλέξουν στα τρομερά του δίχτυα. Ο απόκρυφος και μυστικιστικός χαρακτήρας των πνευματιστικών πρακτικών και φαινομένων φανερώνει τη σκοτεινή σκοπιμότητα αυτών. Ο διάβολος κινείται στο σκοτεινό μυστήριο για να κρατεί συγκαλυμμένα τα δόλια και ανθρωποκτόνα έργα του. Οι όποιες «ωφέλειες» που μπορεί να αποκομίσει ο ατυχής άνθρωπος από τον πνευματισμό είναι πρόσκαιρες και φαινομενικές, διότι ο σατανάς δεν κάνει ποτέ καλό, διότι μισεί το καλό θανάσιμα, όπως και κάθε ανθρώπινο πρόσωπο. Είναι το δόλιο δόλωμα για να τον αποσπάσει από τη χάρη του Θεού και να τον οδηγήσει στην απώλεια!

Η διδασκαλία της Εκκλησίας μας για τον πνευματισμό και γενικά τα έργα του διαβόλου είναι ξεκάθαρη. Ο Κύριος μας είπε πως δε μπορούμε να έχουμε καμιά κοινωνία με το διάβολο και τα έργα του: **«ουδείς δύναται δυσί κυρίοις δουλεύειν, ή γαρ τον ένα μισήσει και τον έτερον αγαπήσει, ή ενός ανθέξεται και του ετέρου καταφρονήσει. Ου δύνασθε Θεώ δουλεύειν και μαμωνά»** (Ματθ.6,24). Επίσης ο απόστολος Παύλος παραγγέλλει στους πιστούς να μη γίνονται **«ετεροζυγούντες απίστοις»** άλλωστε **«τίς γαρ μετοχή δικαιοσύνη και ανομία; τίς δε κοινωνία φωτί προς σκότος; τίς συμφώνησις Χριστώ προς Βελίαλ; ... τίς δε συγκατάθεσις ναώ Θεού μετά ειδώλων; υμείς γαρ ναός Θεού**

εστέ ζώντος» (Β' Κορ. 6, 14-16). Το ίδιο και οι άγιοι Πατέρες στα συγγράμματά τους καθώς και οι ιεροί Κανόνες των τοπικών και Οικουμενικών Συνόδων στηλιτεύουν με στόμφο κάθε σατανική ενασχόληση. Όποιος συνειδητά καταφεύγει στον πνευματισμό τίθεται αυτόματα εκτός της Εκκλησίας. Το ίδιο προβληματική καθίσταται και η συγκαλυμμένη υιοθέτηση του πνευματισμού, όπως είναι η πίστη στην αστρολογία, οι πρακτικές μαντικής, τα ξεματιάσματα, οι διάφορες δεισιδαίμονες πρακτικές «κατά του κακού», όπως τα φυλακτά, οι χάντρες, τα σκόρδα, τα φτυσίματα στο πρόσωπο, η πίστη στη μοίρα, η πίστη στη μετενσάρκωση, κλπ. Επισημαίνουμε πως οι άνθρωποι που καταφεύγουν στον πνευματισμό θεωρούνται οριστικά χαμένοι, εκτός και αν μεταστραφούν και με μεγάλο αγώνα δείξουν την ειλικρινή τους μετάνοια και την αποστροφή τους προς τα έργα του σατανά.

Ο κόσμος σήμερα βιώνει μια πρωτόγνωρη πνευματική σύγχυση. Οι αρχές του σκότους και της πλάνης έπεισαν τις μεγάλες ανθρωπινες μάζες να αμβλύνουν τις επιφυλάξεις τους για τον ανθρωποκτόνο χαρακτήρα και το έργο του σατανά. Ο σύγχρονος άνθρωπος συμφιλιώθηκε επικίνδυνα με τον μεγαλύτερο εχθρό του το διάβολο, τον οποίο έπαψε πια να θεωρεί εχθρό, αλλά «παρεξηγημένο θεό», ο οποίος νοιάζεται, μόνος αυτός, για εκείνον, αφού του δίνει την ελευθερία να κάνει ό,τι θέλει! Απαιτείται αυξημένη εγρήγορση από όλους εμάς τους πιστούς, και σκληρός αγώνας, διότι η σημερινή αποστατημένη ανθρωπότητα έδωσε στον Εωσφόρο πρωτοφανή αξία και δύναμη. Ήδη δια των επί γης οργάνων του ποιεί «τέρατα και σημεία», ως απτό σημάδι των εσχάτων αποκαλυπτικών ημερών που έρχονται ταχέως. Χρειάζεται να εντάξουμε στον πνευματικό μας αγώνα και την προσωπική μας συμβολή στο γκρέμισμα των έργων του σατανά. Όχι μόνο να απέχουμε από τα σατανικά πνευματιστικά φαινόμενα, αλλά και να τα καταγγέλλουμε ως καταστροφικά για τα ανθρώπινα πρόσωπα και το κοινωνικό σύνολο. Οφείλουμε να αντισταθούμε σθεναρά στις νεοεποχίτικες και νεοταξικές επιδιώξεις για την καταβάρθρωση της ανθρωπότητας στην φρικτή αποκρυφιστική άβυσσο. Έχουμε χρέος να ματαιώσουμε πανηγυρικά την επιχειρούμενη δημιουργία του παγκόσμιου σατανικού κράτους!